

Csontos János

Húsz év múlva

Még sihederként hosszú útra keltem,
és látomásom volt az útfelen.
Csak néztem őt az étellel betelten,
és másként vert onnét botor szívem.

És múltak langy nyarak és forró őszyök:
az ég az illatával volt teli.
Ő volt az új világ és ő az őz rög –
az átló, mi a kozmoszt átszeli.

És átölelt a mélység és magasság,
az éleslátás és a tompa vakság,
mi körkörösén kijáratot kutat.

Már összefércelt egy vad emberöltő –
mit üzenhetne vénülön a költő,
ha búcsút int a kedves: jó utat!

Négysoros

Ha rádköszönt a néma végzet,
mihaszna már a sémakészlet,
s nem tudod, mi elődbe áll:
örökélet? Múló halál?

Magellán

Olykor az élet ellapul
S olyan lesz mint a laska alföld
Az égbolt hátratántorul
Vigasztalanság szívig eltölt
Keresnél halmot dombokat
Meredélyt könnyű kaptatókat
Ha visszacsúszna a fogat
Nem néz rád senki nyugtatólag
Még a folyót is álmodod
Diszkrét zúgókkal zátonyokkal
Minden csak kvázi ál-dolog
Szívstimuláló mákonyokkal
Átvészelenő szürkeség
Forgószelet vársz porköhintőt
Nem aggaszt pályád tűnte még
Izzaszt kimetszett egyenlítő
Csak az a zenit kéne még
Az a horizont az a távlat
Honnan azt mondd ím elég
Nemet intesz a szivárványnak
Lelkedre könnyű pernye hull
Kókuszreszelék bolti tortán
Olykor az élet ellapul
Link mesemondó volt Magellán

Dénes László

Maratás

Kitakartak.
Bőrömre hull a csillagközi por,
vulkáni hamu, guanó.
Csalárd szavak esője mossa
testem burkát, ráncait.
Beivódik a pórusokba
az áruulás nedve, sava,
öröknek tűnt kötések
bomlasztó enzime.
Letális beszivárgás.
Összeomlik a rendszer,
ha csontig hatol a maratás.

Magamra venném
szebbik énemet,
pokrócnak, köpenynek, izoprénnek,
rántanám vissza foggal-körömmel –
nem érem el.
Nyújtózkodom, de semmibe markol
a kéz. Vacogva élek.
Félek.
Kitakartak.

Kegyelmi kérvény

Alapos feltáró vallomást teszek:
Nem voltam észnél-eszméletnél.
Drágálltam múltó éveket, értékvesztésig.
Rovancsolást rótt rám a sors,
Elszámoltam még a semmit is.
A bűnöm főbenjáró. Legyen életfogytig.

Oláh András

jelmezek

az üszkös múltnak egyetlen arca van:
a nő ki életedet karmolta végig
– álmod benne rekedt: lett hangsúlytalan –
gyászodat seszínű teóriák védik

nyitott tenyereden gyilkos sorsvonal
éles körmök nőttek alvó ágyadon
maradsz álmok csöndjén átkúszó fonal
kiürült szíveket ostromolsz vakon

panel-magány mely életedre olvad
mögöttük sebtén felöltött jelmezek
kivénhedt ablakszemek dorombolnak

asztal... üres tányér... lángoló kezek...
és a túlerőben lévő csönd hiú
ábrándja űz: hátha mégis van kiút...

katedrális

krátereket ütött a köveken a zápor
elnéptelenedett a tér: a kocsihoz rohantunk
s a szélvédő mögül bámultuk szemrehányón
a katedrális szürkeségbe vesző árnyát
hoppon maradtunk: Isten bezárta hajlékát előttünk
hajad nedves szagát szippantottam magamba
a benned mocorgó tavaszt
később pedig – mikor pólódból csavartad a vizet
s tekintetemmel szárítottam
a melleden gyöngyöző cseppeket –
a szivárvány fonalán a nap is előmerészkedett

Paizs Tibor

Az asszony eljövedele

Szépek derengő rémeként,
feszület sikoly-árnyaként,
ahogy a fűben felzokog
a sarló érv, a sarló ok,
gyapot-puha fondorlatok
érveként a szűnő napnak
haragvó eget kavarnak,
idéznek gyökér életet,
sárkányölő beléndeket,
lángsejtelmükkel éjszakát,
léptet egy béna téren át.

A részrehajló száanalom
Egeket hívó fájdalom,
Mint a hideg önző heve,
bikacsök vérző érdeme.

Jön hangos, nevető sirámmal,
nappalból fércelt éjszakával,
mint hatalomtól sújtott kába,
lécben a fűrész zokogása,
simulón, mint szűz barka selyme,
kancák felhabzó gerjedelme.

Ellép fölötted s alád terül,
kimerít, miközben elmerül,
mint árapály apad, dagad,
hol egybe áll, hol széthasad.

Úgy lép az asszony életedbe,
Lábát nem látja küszöböd,
kettős arcát, ha rád emelte,
átkozod érte, s köszönöd.

E számunk szerzői

Anga Mária (1955) Eger
Bak Zsuzsanna (1985) Maklár
Barabás Zoltán (1953) Nagyvárad
Bertha Zoltán (1955) Debrecen
Bérczessy András (1975) Eger
Bitskey István (1941) Debrecen
Boldogh Dezső (1967) Budapest
Bozók Ferenc (1973) Budapest
Cseh Károly (1972) Mezőkövesd
Csiki László (1944–2008)
Csontos János (1962) Budapest
Devecseri Zoltán (1948) Hövej
Dénes László (1959) Nagyvárad
Dusa Lajos (1948) Debrecen
Fecske Csaba (1948) Miskolc
Finta Éva (1954) Sárospatak
Gittai István (1946) Nagyvárad
G. Komomróczy Emőke (1939) Budapest
Görömbei András (1945) Debrecen
Hutvágner Éva (1988) Dunaújváros
Kádár Zsolt (1953) Eger
Kiss Benedek (1943) Budapest
Kolozsvári Papp László (1940–2005)
Konczek József (1942) Pomáz
Korpa Tamás (1987) Szendrő
Ködöböcz Gábor (1959) Eger
Lászlóffy Csaba (1939) Kolozsvár
Lipcsei Márta (1943) Nagyvárad
Magolcsay Nagy Gábor (1981) Eger
Merényi-Metzger Gábor (1969) Gyula
Móser Zoltán (1946) Bicske
Németh István Péter (1960) Tapolca
Novák Béla Dénes (1951) Budapest
Nyilas Attila (1965) Budapest
Oláh András (1959) Mátészalka
Ószabó István (1952) Debrecen
Paizs Tibor (1946) Pomáz
Ponyi László (1963) Eger
Pataki István (1953) Bihar
Posta Marianna (1983) Eger
Reichmann Angelika (1975) Eger
Serfőző Simon (1942) Miskolc
Szakolczay Lajos (1941) Budapest
Szűk Balázs (1960) Debrecen
Thiel Katalin (1952) Eger
Tüskés Tibor (1930) Pécs
Utassy József (1941) Rédics
Zalán Tibor (1954) Budapest